

PASAULINĖ VIENYBĖ KAIP RAKTAS Į TAIKĄ

Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}, Khalifatul Masih V, pasaulinis Ahmadiyya Musulmonų Bendruomenės Lyderis ir Penktas Pažadėtojo Mesijo^{as} Įpėdinis, pirmą kartą apsilankė Europos Parlamente Briuselyje kur jis skaitė istorinį pranešimą daugiau nei 350 svečių, atstovaujančių 30 šalims. Renginį vedė naujai įsteigta tarppartinė Europos Parlamento grupė „Ahmadiyya Musulmonų Draugai“, kuriai pirmininkavo Europos Parlamento narys dr. Charles Tannock. Tai tarppartinė ir visos Europos Parlamento narių grupė, įkurta Europos Parlamente skatinti Ahmadiyya Musulmonų Bendruomenę ir skatinti jų interesus Europoje ir likusiame pasaulyje.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Vardan Allah'o, Maloningiausiojo, Visad Gailestingiausiojo

Assalamo Alaikum Wa Rahmatullahe Wa Barakatohu – taika ir Allah'o palaiminimai jums visiems.

Visų pirma norėčiau padėkoti visiems šio renginio organizatoriams, kurie suteikė galimybę kalbėti jums čia, Europos Parlamente. Taip pat norėčiau padėkoti visiems atstovams, kurie atstovauja skirtingoms šalims ir kitiems svečiams, kurie sutiko dalyvauti šiame renginyje.

Tie žmonės, kurie yra gerai susipažinę su Ahmadiyya Musulmonų Bendruomene, ar net tie, kurie yra mažiau pažįstami ir turi ryšių su atskirais Ahmadi'siais, puikiai supras, kad mes kaip bendruomenė, nuolat atkreipiame pasaulio dėmesį link taikos ir saugumo kūrimo. Be abejo, mes visomis išgalėmis stengiamės pasiekti šiuos tikslus.

Būdamas „Ahmadiyya Muslim Bendruomenės“ lyderiu, aš nuolat kalbu apie tokius dalykus, kai tik atsiranda galimybė. Tai, kad kalbu apie taikos ir abipusės meilės poreikį, nėra

susiję su jokiu nauju mokymu, kurį pateikė Ahmadiyya Bendruomenė. Nors neabejotinai tiesa, kad taikos ir susitaikymo užtikrinimas buvo vienas iš pagrindinių Ahmadiyya Musulmonų Bendruomenės įkūrėjo advento tikslų, realybė yra tokia, kad visi mūsų veiksmai yra susiję su mokymais, kurie buvo atskleisti Islamo įkūrėjui, Šventajam Pranašui Muhammadui (tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai).

Po 1400 metų, einančių po Šventojo Pranašo (tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai) laikų, daugelį musulmonų, deja, gryniesi jo mokymai buvo ilgai pamiršti. Taigi, norėdamas atgaivinti tikrąjį Islamą, Visagalis Allah išsiuntė Ahmadiyya Musulmonų Bendruomenės įkūrėją Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} iš Qadiano, laikydamasis pranašystę Šventojo Pranašo (tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai) Islamo. Prašyčiau jūsų visų atsiminti šią mintį, kai kalbėsiu apie Islamo mokymus, susijusius su taikos ir harmonijos plėtra pasaulyje.

Taip pat turėčiau paminėti, kad yra keli taikos ir saugumo aspektai. Kadangi kiekvienas atskiras aspektas yra svarbus atskirai, tuo pačiu labai svarbus ir kiekvieno aspekto susiejimas. Pavyzdžiui, pagrindinis ramybės ir visuomenės ramybės elementas yra ramybė ir harmonija šeimos namuose. Padėtis namuose nėra ribota, tačiau ji daro tiesioginį poveikį vietos taikai, o tai savo ruožtu daro įtaką platesnio miesto ar miesto ramybei.

Jei namuose trikdoma, tai turės neigiamos įtakos vietinei vietai ir turės įtakos miestui. Tuo pačiu būdu miestelio ar miesto būklė veikia visos šalies taiką, o galiausiai tautos būklė daro įtaką regiono ar viso pasaulio taikai ir harmonijai.

Todėl akivaizdu, kad jei norite aptarti net vieną taikos aspektą, pastebėsite, kad jo taikymo sritis nėra ribojama, bet ir toliau plečiama. Panašiu būdu mes pastebime, kad ten, kur trūksta taikos, reikalingi skirtingi metodai problemai išspręsti, remiantis esamomis pagrindinėmis problemomis ir konkrečiais pažeistais taikos ir saugumo aspektais. Turint tai omenyje, akivaizdu, kad norint išsamiai aptarti ir išsamiai išspręsti šiuos klausimus, reikia daug daugiau laiko, nei yra dabar. Nepaisant to, aš pabandysiu aprėpti bent kelis tikrosios Islamo mokymo aspektus.

Šiuolaikiniame pasaulyje pastebime, kad Islamui pareikšta daugybė prieštaravimų, o dėl viso pasaulio sutrikimo ir nesantaikos kalta religija. Tokie įtarimai keliami, nors pačio žodžio Islamas reikšmės yra „taika“ ir „saugumas“. Be to, Islamas yra ta religija, kuri pateikė konkrečias gaires, kaip sukurti taiką, ir nustatė tam tikras taisykles šiam tikslui pasiekti. Prieš pradėdamas pristatyti jums tikrojo ir takaus Islamo mokymą, norėčiau trumpai aptarti dabartinę pasaulio padėtį. Esu tikras, kad jūs jau puikiai išmanysite šiuos dalykus, tačiau aš juos iškelsiu, kad galėtumėte juos atsiminti, kai ateisiu aptarti Islamo mokymų apie taiką ir harmoniją. Visi žinome ir sutinkame, kad šiandienos pasaulis tapo tarsi globalus kaimas.

Mes visi esame prisijungę per įvairias priemones, nesvarbu, ar tai būtų šiuolaikinės transporto rūšys, ar tai būtų per žiniasklaidą ir internetą, ar per įvairias kitas priemones. Dėl visų šių veiksnių pasaulio tautos tapo artimesnės nei bet kada anksčiau. Mes pastebėjome, kad didžiosiose šalyse visų rasių, religijų ir tautybių žmonės apsigyveno ir gyvena kartu. Iš tiesų, daugelyje šalių yra nemažas skaičius užsienio imigrantų. Imigrantai tapo taip gerai įsitvirtinę, kad vyriausybėms ar vietos žmonėms dabar bus labai sunku ar net neįmanoma juos pašalinti. Nors imta bandyti apriboti imigraciją ir buvo įgyvendinti tam tikri apribojimai, vis dar yra įvairių priemonių, kuriomis vienos tautos pilietis gali patekti į kitą šalį. Iš tikrųjų, atmetus nelegalią imigraciją, pastebime, kad egzistuoja tam tikri tarptautiniai įstatymai, kurie padeda tiems, kurie yra priversti migruoti dėl tam tikrų priežasčių.

Taip pat pastebime, kad dėl masinės imigracijos tam tikrose šalyse plinta neramumas ir nerimas. Atsakomybė už tai tenka abiem šalims - imigrantams ir vietos žmonėms. Viena vertus, kai kurie imigrantai provokuoja vietinius gyventojus, atsisakydami bet kokio laipsnio integruotis, o kita vertus, kai kurie vietiniai demonstruoja tolerancijos ir atvirumo stoką. Retkarčiais neapykanta kurstoma labai pavojingai. Visų pirma Vakarų šalių vietinių gyventojų neapykanta ar priešiškus dažnai pasireiškia Islamo atžvilgiu, reaguojant į neigiamą tam tikrų musulmonų, ypač imigrantų, elgesį. Pyktis ir reakcija nėra tik nedidelės apimties, bet gali pasiekti aukštumas, todėl Vakarų vadovai reguliariai kalba apie tas problemas.

Todėl pastebime, kad kartais Vokietijos Kancleris kalba apie musulmonus kaip Vokietijos dalį; mes pastebime, kad Jungtinės Karalystės Ministras Pirmininkas kalba apie musulmonų integracijos poreikį, o kai kurių šalių vadovai nuveikė taip, kad musulmonus įspėtų. Vidinė konfliktų būklė, jei ne blogėja, tai bent jau kelia tam tikrą susirūpinimą. Šie dalykai gali įkaisti ir sunaikinti taiką. Net neturėtų kilti abejonių, kad tokių konfliktų poveikis neapsiriboja Vakarais, bet paveiks visą pasaulį, ypač musulmoniškas šalis. Tai labai pablogins Vakarų ir Rytų pasaulio santykius. Todėl, norint pagerinti situaciją ir sukurti taiką, reikia, kad visos šalys dirbtų kartu. Vyriausybės turi vykdyti politiką, kuria būtų nustatoma ir saugoma abipusė pagarba, per kurią turėtų būti uždrausta pažeisti kitų jausmus ar padaryti jiems bet kokią žalą.

Imigrantai turi atvykti norėdami integruotis su vietos žmonėmis, o vietiniai gyventojai turėtų būti pasirengę atverti savo širdį ir parodyti toleranciją. Be to, paprasčiausias tam tikrų apribojimų taikymas prieš musulmonus neduos taikos, nes vien jie negali pakeisti žmonių nuomonės. Tai nėra būdinga tik musulmonams, tačiau bet kuriam asmeniui dėl savo religijos ar tikėjimo priverstinai prispaustiems, tai sukels neigiamą reakciją, per kurią taika bus smarkiai pažeista. Kaip jau sakiau, pastebime, kad kai kuriose šalyse konfliktai didėja, ypač tarp vietinių žmonių ir musulmonų imigrantų. Akivaizdu, kad abi pusės tampa mažiau tolerantiškos ir atsiranda nenoras susipažinti. Europos vadovybė turi sutikti, kad tokia yra tikrovė, ir suprasti, kad ji privalo sukurti abipusę religinę pagarbą ir toleranciją. Tai labai svarbu, kad kiekvienoje Europos valstybėje ir tarp Europos ir musulmoniškų šalių

susiformuotų geros valios atmosfera, kad nebūtų suardyta pasaulio ramybė.

Manau, kad tokių konfliktų ir nesutarimų priežastis yra ne tik religija ar įsitikinimai ir tai nėra tik Vakarų ir musulmonų tautų skirtumų klausimas. Iš tikrųjų pagrindinė nesantaikos priežastis buvo pasaulinė finansų krizė. Kai nebuvo nuosmukio ar kreditų krizės, niekas niekada nesijaudino dėl imigrantų antplūdžio; Musulmonai ar ne musulmonai, arba afrikiečiai. Tačiau dabar padėtis yra kitokia ir visa tai lėmė. Tai netgi paveikė Europos šalių tarpusavio santykius, todėl tam tikrų Europos tautų ir kitų Europos šalių žmonių pyktis ir pasipiktinimas kasdien auga. Ši nevilties būsena matoma visur.

Europos Sąjungos formavimas buvo didelis Europos šalių laimėjimas, nes tai buvo priemonė suvienyti žemyną. Taigi turėtumėte dėti visas įmanomas pastangas, kad išsaugotumėte šią vienybę, gerbdami vienas kito teises. Reikia pašalinti plačiosios visuomenės narių baimes ir

rūpesčius. Norėdami apsaugoti vieni kitų visuomenę, turėtumėte sutikti su sąžiningais ir teisingais vieni kitų reikalavimais ir, be abejo, kiekvienos šalies žmonės turėtų kelti teisingus ir sąžiningus reikalavimus.

Atminkite, kad Europos stiprybė slypi joje, kad ji išliks vieninga ir kartu vieninga. Tokia vienybė bus naudinga ne tik jums, Europoje, bet ir pasaulio mastu bus priemonė šiam žemynui išlaikyti savo jėgą ir įtaką. Tiesą sakant, kalbėdami iš Islamo perspektyvos, turėtume stengtis, kad visas pasaulis susivienytų.

Kalbant apie valiutą, pasaulis turėtų būti vieningas. Kalbant apie laisvą verslą ir prekybą, pasaulis turėtų būti suvienytas, o judėjimo ir migracijos laisvės srityje turėtų būti parengta nuosekli ir praktinė politika, kad pasaulis galėtų suvienyti. Iš esmės šalys turėtų stengtis bendradarbiauti tarpusavyje, kad susiskaldymą pakeistų vienybė. Jei šių priemonių bus imtasi, greitai paaiškės, kad esami konfliktai pasibaigs ir bus taika ir abipusė pagarba, jei bus vykdomas tikras teisingumas ir kiekviena šalis suvoks savo atsakomybę.

Labai apgailestauju, kad turiu pasakyti, kad nors tai yra Islamo mokymas, Islamo šalys nesugebėjo susivienyti tarpusavyje. Jei joms pavyktų bendradarbiauti ir susivienyti, Islamo šalims nereikėtų nuolat ieškoti Vakarų pagalbos, kad būtų palengvintos jų vidinės bėdos ir poreikiai.

Šiais žodžiais dabar pradėsiu kalbėti apie tikrus Islamo mokymus, susijusius su ilgalaike taikos pasaulyje sukūrimu. Visų pirma, pagrindinis Islamo mokymas yra tas, kad tikras musulmonas yra asmuo, kurio liežuvio ir ranka saugūs visi kiti taikūs žmonės. Tai yra musulmono apibrėžimas, kurį pateikė Šventasis Pranašas Muhammadas (tebūnie jam

**„Pagrindinis Islamo mokymas yra tas,
kad tikras musulmonas yra asmuo,
kurio liežuviu ir ranka saugūs visi kiti
taikūs žmonės.“**

taika ir Allah'o palaiminimai). Išgirdę šį pagrindinį ir gražų principą, ar galima pareikšti bet kokį kaltinimą ar skundą prieš Islamą? Tikrai ne.

Islamą moko, kad bausmės nusipelno tik tie, kurie liežuviais ir rankomis skleidžia neteisybę ir neapykantą. Taigi, jei visos partijos išliktų šio aukštinio principo ribose, nuo vietos lygio iki pasaulinio lygio sužinotume, kad religinio sutrikimo niekada nebus. Niekada nebus politinių nesantaikų ir godumo ir noro įgyti galią pagrįstų nesutarimų. Jei bus vadovaujama šiais tikraisiais Islamo principais, plačiosios visuomenės nariai visose šalyse gins vienas kito teises ir jausmus, o vyriausybės vykdys savo vaidmenį gindamos visus piliečius. Tarptautiniu lygiu kiekviena tauta dirbtų kartu su tikros užuojautos dvasia.

Kitas esminis principas, kurio moko Islamas, yra tas, kad stengiantis vystyti taiką, visos šalys privalo niekada nerodyti jokios pasididžiavimo ar arogancijos formos. Tai puikiai iliustravo Šventasis Pranašas (tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai), kai jis garsiai teigė, kad juodas žmogus nėra pranašesnis už baltą ir taip pat nėra baltas žmogus

pranašesnis už juodaodį. Europietis nėra nei didesnis, nei pranašesnis už bet kurį kitą tautą, taip pat nėra afrikiečių, azijiečių ar kitų pasaulio šalių žmonių. Tautybės, spalvos ar etninės priklausomybės skiriasi tik tapatybės ir pripažinimo forma.

Tiesa ta, kad šiuolaikiniame pasaulyje visi esame priklausomi vienas nuo kito. Šiandien net didžiosios valstybės, tokios kaip Europa ar JAV, negali išgyventi likdamos visiškai izoliuotos nuo visų kitų. Afrikos šalys negali likti atskirtos ir tikėtis klestėjimo, nei Azijos šalys, nei žmonės iš bet kurio kito pasaulio krašto. Pavyzdžiui, jei norite, kad jūsų ekonomika klestėtų, turite būti pasirengę įsitraukti į tarptautinę prekybą. Aiškų pasaulio susiejimo pavyzdį iliustruoja tai, kad pastaruosius kelerius metus Europos ar pasaulio finansų krizė daugiau ar mažiau neigiamai paveikė kiekvieną pasaulio šalį. Be to, tam, kad šalys galėtų tobulėti mokslo srityje ar tobulėti kitose kompetencijos srityse, jos turi bendradarbiauti ir padėti viena kitai.

Visada turėtume atsiminti, kad pasaulio žmonėms, nesvarbu, ar jie yra iš Afrikos, Europos, Azijos ar kur kitur, Visagalis Allah suteikė puikių intelektinių galimybių. Jei visos partijos išnaudos savo Dievo duotus fakultetus žmonijos tobulėjimui kuo geriau, tada pastebėsime, kad pasaulis taps taikos prieglobsčiu. Tačiau jei išsivysčiusios tautos stengsis užgniaužti mažiau išsivysčiusių ar besivystančių tautų augimą ir progresą ir nesuteiks galimybių derlingam ir šviesiam tų tautų protui, tada, be abejo, nerimas pasklistų ir dėl to kilęs neramumas sužlugdytų tarptautinę taiką ir saugumą.

Kitas Islamo principas plėtojant taiką yra tas, kad mes neturime toleruoti neteisybės kitų atžvilgiu ar to, kad būtų pagrobtos jų teisės. Lygiai taip pat, kaip mes nesutiktume, kad būtų pasinaudota savo teisėmis, mes neturėtume norėti jos priimti už kitus. Islamas moko, kad ten, kur reikia atpildo, ji turi būti proporcinga nusižengimo aktui. Tačiau jei atleidimas gali sukelti reformaciją, tada atleidimo galimybė turėtų būti. Tačiau jei atleidimas gali sukelti reformaciją, tuomet reikia pasirinkti atleidimo variantą. Tikraisiais ir svarbiausiais tikslais visada turėtų tapti reformacija, susitaikymas ir ilgalaikės taikos plėtra. Vis dėlto, kas iš tikrųjų vyksta šiandien? Jei kas nors padaro neteislingą ar neteisybę, auka siekia atkeršyti tokiu būdu, kuris yra visiškai neproporcingas ir daug didesnis nei padaryta pirminė neteisybė.

Būtent tai mes matome šiomis dienomis didėjančiame Izraelio ir Palestinos konflikte. Didžiosios valstybės atvirai išreiškė pasipiktinimą ir susirūpinimą dėl padėties Sirijoje, Libijoje ar Egipte; nors ir galima teigti, kad tai iš esmės buvo

vidaus reikalai. Vis dėlto neatrodo, kad jie būtų susirūpinę ar kad tai rūpi Palestinos žmonėms. Šis suvokiamas dvigubas standartas sukelia nuoskaudų ir piktybiškumo musulmoniškų šalių širdyse prieš didžiąsias pasaulio jėgas. Šis pyktis ir priešiškus yra ypač pavojingi ir gali bet kada užvirti ir sprogti. Koks bus to rezultatas? Kiek žalos bus padaryta besivystančiam pasauliui? Ar jie net sugebės išgyventi? Kiek tai turės įtakos išsivysčiusiems tautoms? Tik Dievas žino atsakymą į tokius klausimus. Aš negaliu į tai atsakyti ir niekas negali į juos atsakyti. Galime būti tikri, kad pasaulio taika bus sunaikinta.

Tegul bus aišku, kad kalbu ne dėl konkrečios šalies palaikymo. Aš noriu pasakyti, kad visos žiaurumo formos, kad ir kur jos egzistuotų, turi būti panaikintos ir sustabdytos, nepaisant to, ar jas vykdo Palestinos, Izraelio ar bet kurios kitos šalies žmonės. Žiaurumas turi būti sustabdytas, nes jei jiems bus leista plisti, neapykantos liepsnos tikrai apims visą pasaulį tokiu mastu, kad žmonės netrukus pamirš apie dabartinės ekonominės krizės sukeltus rūpesčius. Užtuot tai padarę, jie susidurs su daug siaubingesne padėtimi. Gyvenimas bus toks didžiulis, kokio net negalime suvokti ar įsivaizduoti.

Taigi Europos šalių, kurios per Antrąjį Pasaulinį Karą patyrė didelių nuostolių, pareiga yra mokytis iš savo praeities ir išgelbėti pasaulį nuo sunaikinimo. Norėdami tai padaryti, jie turi įvykdyti teisingumo reikalavimus ir būti pasirengę prisiimti savo pareigas. Islamas labai pabrėžia, kad reikia visada elgtis sąžiningai ir teisingai. Tai moko, kad nė vienai iš partijų neturėtų būti teikiamas preferencinis režimas ar nepagrįstai teikiama pirmenybė. Turėtų būti, kad

nusikaltėlis žino, kad jei jis bandys neteisėtai elgtis su bet kuria šalimi, nesvarbu, koks jos dydis ar statusas, tarptautinė bendruomenė jam to neleis. Jei Jungtinių Tautų valstybės narės, šalys, kurios gauna naudos iš Europos Sąjungos, ir šalys, kurios yra paveiktos didžiųjų valstybių ar net nepakankamai išsivysčiusios šalys, susitars su tuo, tada tik tada gali atsirasti taika .

Be to, teisingumas gali būti teisingas tik tuo atveju, jei tos tautos, turinčios veto galią Jungtinėse Tautose, supras, kad jos bus atsakingos už savo veiksmus. Tiesą sakant, žengsiu dar vieną žingsnį į priekį ir pasakysiu, kad veto teisė niekada negali leisti ar palengvinti taikos kūrimą, nes ne visos šalys aiškiai yra vienodo lygio. Tai pabrėžiau ir šiais metais, kai kreipiausi į svarbiausius JAV politikus ir politikos formuotojus Kapitolijaus Kalne. Pažvelgę į Jungtinių Tautų balsavimo istoriją, pamatysime, kad veto teisė ne visada buvo naudojama siekiant padėti tiems, kurie yra prispausti arba kurie elgiasi teisingai. Tiesą sakant, mes matėme, kad veto galia tam tikrais atvejais buvo piktnaudžiaujama siekiant padėti žiaurumui, o ne užkirsti tam kelią. Tai nėra kažkas paslėpto ar nežinomo; daugelis komentatorių apie tai atvirai rašo ar kalba.

Kitas gražus principas, kurio moko Islamas, yra tas, kad taikai visuomenėje reikia nuslopinti savo pyktį, užuot leidus jai viršenybę prieš sąžiningumo ir teisingumo principus. Ankstyvoji Islamo istorija liudija, kad tikrieji musulmonai visada laikėsi šio principo, o tuos, kurių nebuvo, griežtai smerkė Šventasis Pranašas Muhammadas (tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai). Tačiau šiandien, deja, ne visada taip yra. Pasitaiko atvejų, kai armijos ar kareiviai, pasiūsti į taiką, elgiasi visiškai priešingai jų nurodytiems tikslams. Pavyzdžiui, kai kuriose šalyse užsienio kareiviai elgėsi su savo aukų kūnais nepagarbiausiai ir siaubingai. Ar tokiu būdu galima sukurti taiką? Reakcija į tokį elgesį negali likti tik paveiktoje šalyje, ji pasireiškia visame pasaulyje. Žinoma, jei su musulmonais elgiamasi netinkamai, musulmonų ekstremistai tuo pasinaudoja ir pasaulio taika yra sudužusi, nors tai prieštarauja Islamo mokymams.

Islamą moko, kad taiką galima sukurti tik padėjus tiek prispaustiesiems, tiek engėjams visiškai nešališkai, be jokių interesų ir neturintiems jokio priešiško. Taika sudaroma suteikiant visoms šalims vienodas platformas ir vienodas sąlygas.

„Kitas gražus principas, kurio moko Islamas, yra tas, kad taikai visuomenėje reikia nuslopinti savo pyktį, užuot leidus jai viršenybę prieš sąžiningumo ir teisingumo principus.“

Kadangi laikas yra ribotas, paminėsiu tik dar vieną dalyką, tai yra, kad Islamas moko, kad į kitų turtus ir išteklius neturėtų būti žiūrima pavydėtinais. Neturėtume geisti to, kas priklauso kitiems, nes tai taip pat yra priemonė taikai sunaikinti. Jei pasiturinčios šalys bandys išgauti ir panaudoti mažiau išsivysčiusių tautų turtus ir išteklius savo poreikiams patenkinti, tada natūraliai plinta neramumas. Prireikus išsivysčiusios šalys gali pasiimti nedidelę ir teisingą sumą už savo paslaugas, tuo tarpu didžioji dalis išteklių turėtų būti panaudota padėti silpnai išsivysčiusioms šalims pagerinti savo gyvenimo lygį. Joms turėtų būti leista klestėti ir joms turėtų būti padedama siekti tokių pat lygių, kaip išsivysčiusiame pasaulyje, nes tada ir tik tada galima sukurti taiką. Jei tų šalių vadovybė nėra sąžininga, Vakarų ir išsivysčiusios tautos turėtų pačios stebėti ir organizuoti šalies vystymąsi teikdamos joms pagalbą.

Yra daugybė kitų klausimų, kuriuos galėčiau aptarti, tačiau dėl laiko stokos apsiribosiu keletu mano paminėtų dalykų. Be abejo, kad ir ką aš paaiškinau, reiškia tikruosius Islamo mokymus.

Jūsų širdyje gali kilti vienas klausimas, todėl leiskite man iš anksto į jį kreiptis. Galite sakyti, kad jei tai yra tikrieji Islamo mokymai, kodėl mes matome tokį susiskaldymą ir netvarką

musulmonų pasaulyje? Į tai aš atsakiau anksčiau paminėjęs reformatoriaus, kuris, mūsų manymu, buvo Ahmadiyya musulmonų Bendruomenės įkūrėjas, atsiradimą. Mes, Ahmadiyya musulmonų Bendruomenė, visada stengiamės perduoti šiuos tikruosius mokymus kuo platesnei auditorijai. Prašyčiau jūsų visų taip pat stengtis informuoti savo ratą apie įtaką šiais klausimais, kad visose pasaulio vietose būtų galima sukurti ilgalaikę taiką.

Jei nepavyks atlikti šios užduoties, nė vienas pasaulio kraštas nebus apsaugotas nuo siaubiančio ir destruktivaus karo padarinių. Meldžiu, kad Visagalis Dievas leistų pasaulio žmonėms pakilti virš asmeninių interesų ir norų, stengiantis išgelbėti pasaulį nuo artėjančio pražūties. Dabartiniame pasaulyje didžiausią galią turi išsivysčiusios Vakarų tautos, taigi, jūsų, visų pirma, pareiga skubiai atkreipti dėmesį į šiuos nepaprastai svarbius dalykus.

Pabaigoje norėčiau dar kartą padėkoti jums visiems, kad skyrėte laiko ateiti pasiklausyti to, ką pasakiau. Tegul Allah jus palaimina. Labai ačiū.

